

fra en af Parternes Side i et Tidsrum af over 5 og indtil 10 Aar er det foreslaaet, at Stempelafgiften forhøjes til $1\frac{1}{2}$ pCt., samt, forsaavidt Brugsforholdet er indgaaet paa mere end en Persons Livstid eller er uopsigeligt i over 10 Aar, at Afgiften forhøjes til 2 pCt. Begge de nævnte Satsere ere lavere, end hvad Anvendelsen af 2den Klasses Takst i Forbindelse med de almindelige Kapitaliseringsregler i Udkastets § 15 vilde føre til, og Lempelsen kan som Regel næppe ventes at blive opvejet ved, at Stempellet beregnes efter det højeste aarlige Vederlag, og at forudbetalte Beløb medregnes fuldt ud.

Da Stempeling med 1ste Klasses Takst efter det aarlige Vederlag vilde føre til en for høj Beskatning, naar Lejemaalet er indgaaet paa bestemt Tidsrum kortere end 5 Aar, har man for disse Tilfælde foreslaaet, at Stempellet skal beregnes efter 2den Klasses Takst af det samlede Vederlag.

Forsaavidt et Brugsforhold indgaas vederlagsfrit, ere Dokumenter desangaaende nu stempelfrie. Det synes naturligt i slige Tilfælde at tage et fast Stempel, og man har foreslaaet 2 Kr.

Den i Lov Nr. 79 af 15. Maj 1903 hjemlede Stempellettelse for visse Lejekontrakter bevares ved Udkastets § 75, 5te Stk.

I Udkastets § 76 har man for Arvefæstekontrakter uden Ret til at sælge og pantsætte foreslaaet en Stempelafgift af 3 pCt., for andre Fæstekontrakter en Afgift af 1 pCt. af det stempelpligtige Beløb beregnet efter de foran gængivne Regler.

Med Hensyn til Dokumenter angaaende Jagtret, Servituter og deslige foreslaas det i Udkastets § 77, at de skulle stemples efter Reglerne for Kontrakter om Brugsrettigheder. Efter Stempelovens § 41 stemples saadanne Kontrakter nu, naar Rettigheden afstaas for bestandig, med 1ste Klasses Takst af Vederlaget, hvad der i visse Tilfælde kan føre til en højere Stempelafgift end efter Udkastet; imidlertid har man fundet det rimeligt at have en fælles Regel for alle disse Forhold.

I § 77 er tillige optaget en Bestemmelse om Stempelpligten — efter 2den Klasses Takst — af Dokumenter om Grundbyrder, hvilke ikke udtrykkelig ere nævnte i den nugældende Stempellov.

Med Hensyn til Aftægtskontrakter foreslaas det ligesom nu at tage 2den Klasses Takst af Aftægtens Kapitalværdi, men at denne Afgift skal erlægges, ogsaa naar Overenskomsten findes optaget i en Købekontrakt eller et Skøde, og altsaa foruden den for selve Overdragelsen af Ejendommen fastsatte Stempelafgift. Efter den nugældende Stempellov erlægges intet særiigt Stempel af Aftægtsaftaler ved Salg af fast Ejendom, idet der efter Reglerne i Stempelovens §§ 33 og 44 i alt kun beregnes 1ste Klasses Takst af Vederlaget, indbefattet Aftægtens Kapitalværdi. Efter Aftægtens Karakter som en i Almindelighed pantsikret Byrde paa Ejendommen har man imidlertid skønnet, at der var Grund til i alle Tilfælde at forlange 2den Klasses Stempel af dens Kapitalværdi.

Man har ikke fundet Anledning til at optage nogen Bestemmelse svarende til Stempelovens § 45 om Fledføringskontrakter, da disse neppe have praktisk Betydning mere, men Udeladelsen medfører i øvrigt kun, at en Kontrakt af denne Art maa behandles efter de Bestemmelser, som ifølge dens Indhold kunne anvendes, ikke, at den er stempelfri.

Angaaende Fragtkontrakter (Certepartier) samt Konnossementer er i Udkastets § 80 optaget Regler svarende til Stempelovens § 42. Men man har derhos i Udkastets § 79 indført en ny Regel om Stempeling efter 2den Klasses Takst af Kontrakter om Forpagtning eller Leje af Skibe.